Από το Παρίσι στην Αθήνα: Οι μαθητικές διαδηλώσεις και η κυβερνητική ρητορική περί «χάους»

Την ώρα που μαθητές, φοιτητές και εκπαιδευτικοί διεκδικούν περισσότερα χρήματα για τη δημόσια Παιδεία, κυβερνητικά στελέχη στρέφουν τη συζήτηση στον κίνδυνο επεισοδίων και στον ρόλο της Αριστεράς. Οι κοινωνικές αναταράξεις σε Γαλλία και Ιταλία αποτελούν πλέον σταθερό σημείο αναφοράς στις δημόσιες τοποθετήσεις τους.

Μια διαφορετική συζήτηση από εκείνη που επιχειρούν να ανοίξουν οι διαδηλωτές φαίνεται πως επιλέγει η κυβέρνηση, με αφορμή τις μεγάλες κινητοποιήσεις που πραγματοποιούνται σε ευρωπαϊκές πόλεις και τις αντίστοιχες διαμαρτυρίες που οργανώνονται στην Ελλάδα.

Στις 21 Οκτωβρίου 2026, μαθητές, φοιτητές, εκπαιδευτικοί και εργαζόμενοι πραγματοποίησαν πανεκπαιδευτικά συλλαλητήρια σε δεκάδες ελληνικές πόλεις. Στα αιτήματά τους περιλαμβάνονταν η αύξηση της χρηματοδότησης των σχολείων και πανεπιστημίων, η αντιμετώπιση της στεγαστικής κρίσης των φοιτητών, η κάλυψη των ελλείψεων σε εκπαιδευτικό προσωπικό και η βελτίωση των σχολικών εγκαταστάσεων.

Ωστόσο, στις παρεμβάσεις αρκετών κυβερνητικών στελεχών των προηγούμενων ημερών, το ενδιαφέρον μετατοπίστηκε από τα κοινωνικά και οικονομικά αιτήματα προς την πιθανότητα επεισοδίων και πολιτικής αποσταθεροποίησης.

Η συζήτηση συνδέθηκε ιδιαίτερα με τις εξελίξεις στη Γαλλία, όπου οι διαμαρτυρίες για την κατάσταση της εκπαίδευσης και τις κοινωνικές ανισότητες είχαν λάβει ευρύτερες διαστάσεις.

Δύο διαφορετικές κυβερνητικές προσεγγίσεις

Στον δημόσιο λόγο των στελεχών της Νέας Δημοκρατίας διαμορφώθηκαν δύο βασικές γραμμές επιχειρηματολογίας.

Η πρώτη επιχειρεί να αποσυνδέσει την ελληνική πραγματικότητα από όσα συμβαίνουν σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες, προβάλλοντας ως βασικό επιχείρημα την πορεία της ελληνικής οικονομίας.

Ο υπουργός Επικρατείας Άκης Σκέρτσος επικαλέστηκε τις διαφορετικές οικονομικές συνθήκες

Ελλάδας και Γαλλίας, υπογραμμίζοντας ότι η ελληνική οικονομία βρίσκεται σε φάση ανάπτυξης.

Στην ίδια κατεύθυνση κινήθηκαν ο υπουργός Εθνικής Οικονομίας Κυριάκος Πιερρακάκης και η εκπρόσωπος Τύπου της Νέας Δημοκρατίας Αλεξάνδρα Σδούκου, οι οποίοι παρουσίασαν την οικονομική κατάσταση της Ελλάδας ως διαφορετική από εκείνη των χωρών που αντιμετωπίζουν εκτεταμένες κοινωνικές αναταράξεις.

Η δεύτερη κυβερνητική προσέγγιση επικεντρώνεται στην πολιτική προέλευση των κινητοποιήσεων και στις πιθανές συνέπειές τους για τη δημόσια τάξη.

Στο στόχαστρο η Αριστερά και τα συνδικάτα

Ο Άδωνις Γεωργιάδης συνέδεσε τις γαλλικές κινητοποιήσεις με πολιτικές οργανώσεις της ριζοσπαστικής Αριστεράς και μεταναστευτικές κοινότητες, τις οποίες παρουσίασε ως παράγοντες που συμβάλλουν στην ένταση των επεισοδίων.

Παρόμοια επιχειρηματολογία υιοθέτησε και ο Θάνος Πλεύρης, αποδίδοντας σημαντικό ρόλο σε αριστερές οργανώσεις και ομάδες μεταναστών.

Από την πλευρά του, ο Μάκης Βορίδης επέλεξε να συνδέσει τις εξελίξεις στη Γαλλία με την ελληνική εμπειρία των κινητοποιήσεων στις πλατείες κατά την περίοδο της οικονομικής κρίσης. Υποστήριξε ότι πολιτικές δυνάμεις της Αριστεράς επιδιώκουν την αναταραχή, αναφερόμενος παράλληλα στα οικονομικά προβλήματα της Γαλλίας.

Η αντιπαράθεση μεταφέρθηκε και στο εσωτερικό της χώρας, με τον Κώστα Κυρανάκη να καταφέρεται ειδικά εναντίον του ΚΚΕ.

Στις δηλώσεις του, κατηγόρησε το κόμμα ότι επιχειρεί να επ